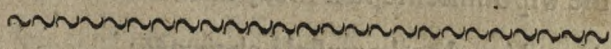

GOŚĆ W HEILSBERGU

do J. O. X. B. W.

XIAŻE! iasnego Domu szcziepie znamienity,
Któremu więkzsz daiesz nad wzięte zaszczyty;
Kochający Oyczyznę, a kochany wzaiem,
Czemuż Cię za Oyszystym szukać trzeba Kraiem?
Twe Sądy równie słuszne dla oboiey strony,
Chwalił zwyciężający, chwalił zwyciężony.
Ty wraz mieszczący w sobie bardzo różne dary;
Szerząc światło rozsądku, nie słabiłeś Wiary.

) 1 (

XVIII. 2. 555.

Z Ciebie miał Kościół Polski podporę niezmierną:
Z Ciebie Senat ozdobę, i **KROLE** Radę wierną.
O! iak smutne wspomnienie razi moję tkliwość!
Z Polskich nierządów obca korzystała chciwość:
Gdy nasze dzielą dobro Sąsiedzkie Narody.
Ciebie wzięcie, za czwarte rachuiemy szkody;

A choć w odległej teraz Bursztynowej ziemi
Mieźkać musisz, Pasterzu, z Owieczkami Twemi;
Sprzyiaj tey, co Cię na świat wydała, krainie:
Niechay Rodaków Imie, Twemi Dzieły sływie.

Ci z ufilnym pragnieniem chwytać sobie życzą
Pienia, w których przeplataż użytek sfodyczą:
Wszak, świetnieyszym wybraniem, dla głowy obfłony,
Nad purpurowy kolor przekladaż zielony.

A cney pifania sztuki z dowcipem i guſtem,
Tyś pierwſze dał przykłady pod Naſzym **AUGUSTEM**.
Rządca ten, gdy ſwe Pańſtwa biegłemi obdarzał;
Ciebie umiał wynaleść, a innych poſtwarzał.
Gdy zaś Twój każdy wyraz wiele zawſze znaczy;
Biedne naśladowniki zoſtawiaſz w rozpaczy.
Próżno ſię onych pióro z Twoim równać fili:
Tyſiąc było Poetów, a ieden Wirgili.
Twe nawiedzić mieszkania, natchnienie mię wzywa:
Czaſem dzielność do mieyſca przywiązana bywa.
Na domku, gdzie Maurycy ma ſpoczynek wieczny,
Broń ſwoię żołnierz oſtrząc; ſtaie ſię waleczny.
Grubſze ſtraci przeſądę, i rozumu przetrze;
Kto ma ſzczęście, Ferneyſkie oddychać powietrze.
Lecz, kto ſię treſciwemi chce rytmami wſławić;
Ten muſi dzień choć ieden w *Heilsbergu* zabawić.

Tu nasz prawdziwy *Permess*, nasz *Hippokreny*,

Tu miłe swoją słąną buynośćią *Kameny*.

O! gdybym, tu przytomny, na ich dar zasłużył!

Dla korzyści mych Ziomków zarazbym go użył.

Rzekłbym do Prawodawców łączących się w *Grodnie*:

„ Jedźcie Bracia pomyślnie, a sprawcie się godnie.

„ Jak ów okręt, któremu nie przeżyżrana szarga

„ Wszystkie maszty pokruszy, i żagle potarga:

„ W tym razie zhukanemu morzu na ofiary,

„ Rostrośnie, choć naydroższe wyrzuca ciężare:

„ A potym z niebezpieczney wyrwawszy się toni;

„ Innemi, swej utraty, zyskami dogoni.

„ Tak i po naszej burzy, po naszej przygodzie,

„ Staraymy się pomyśleć o szkody nadgrodzie.

„ Nie chciałbym ia Kraiowych zwyczajów przewrócić:

„ Jak będziemy szczęśliwi, będziemy się kłócić.

- „ Ale teraz domowe odłóżcie niefnaski,
„ Odrzućcie podeyżrzane nieprzyjaznych łaski:
„ A dobra powszechnego tchnąc iedynie duchem;
„ Jednomysłney przyiaźni wiąźcie się łańcuchem.
„ Oto pora, do przykrey ulżenia niedoli,
„ Kiedy znowu Europa zamięszania woli.
„ Wrą gniewy, pokóy niknie; i łączą się mocy;
„ Zachód grozi Wschodowi, Południe Północy.
„ Nas ieśli pamięć krzywdy do zemsty zapali;
„ Ta przeważy, do której miecz przydamy szali.
„ Lecz w takowym wybraniu, ażeby nie zbłądzić;
„ Ostrożną się przystoi przezornością rządzić.
„ Poradzić się *Minerwy*, sposób iest iedyny,
„ Którą świat pod Imieniem wielbi Katarzyny.
„ Pocisk ten, który widzim iey ręce przydany,
„ Drugim końcem zalecza od pierwszego rany.

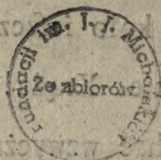
-
- „ Te związki przyzwoitsze: i pomnieć się godzi,
„ Iż *Rusin* z iednych z nami początków pochodzi:
„ Jedna krew, ieden ięzyk, taż natura twarda,
„ Ta śmiałość nie przerwana, i śmierci pogarda.
„ Długo nam iędze wspólną sprawiały ślepotę,
„ Ze, brodzić w krwi Braterskiej, mieliśmy za Cnotę.
„ On na nas *Niemce* zwabiał, a my nań *Tatary*:
„ On nam brał *Senatory*, a my iego *Cary*.
„ Gdy własnemi siłami niszczem się niegodnie;
„ Nazbyt w naszych Krainach wzmoegli się przychodnie.
„ Niech w gruzie starych ruin niepamięć zawali
„ Klęski, któreśmy wzajem i wzięli i dali!
„ My odtąd przyiaźń tego utrzymuiąc Brata;
„ Łatwo reszty potędze oprzemy się świata.
„ Nigdy nam z męstwa straszne nie były *Teutony*,
„ Szerzące się przez chytrość, przez kupno i żony.

-
- „ Z tych iedni nasi byli hołdownicy wczoraj;
„ Drugicześmy z pod Pogan wydarli topora;
„ Kiedyśmy przed ich bronią na kolano padli;
„ Uspili nas przyiaźnią, i spiących okradli.
„ Pyfznią się dziś: a Narod, z przyrodzenia mężny,
„ Dla przywary swych rządów, zda się niedołęzny.
„ Ułóżcie rząd czynniejszy! to nam siły doda:
„ Dzień po nocach nastąpi, po słotach pogoda.
„ Te, co były wyfoko, być muszą na dole,
„ Tocząc się losy Kraiów na fortuny kole.
„ Niechay górnych nadziei Słowak nie utracą!
„ Czuie **AUGUSTE**: a koło iefzcze się obraca.

Głos mój słaby ustaie: **XIĄŻE!** wznies Twe tony,
Które Narod przychylnie słuchać zwyczajony.
Kieruy, żywfzą namową umyśly swobodne:
Zaleć zgodę Obradom, a staną się zgodne.

A jeśli trąba Marfa w pole nas wywoła;
Krwia, potem, i kurzawą, zdobić chlubne czoła!
Pójdziem chętnie na trudy, na najfrozsze boie;
O! miłości Ojczyzny, nóćąc Hymny Twoie.

XVIII. 2. 555.